

ESCape

2nd issue

the trilingual magazine of the students of the english department
published by ESC

INSIDE:

interview with **pavel drábek**
coming soon: cultural events
thessaloniki and athens

“OMYL“ by **J. Gajdošíkové**
interview with an english student

who is ESCape?

míša pňáčková
adéla smažilová
marika hildebrandová
lenka papšová
jírka ulip
dan hrabina

email:

esc_ape@centrum.cz

online version of the ESCape:

<http://www.phil.muni.cz/angl/club/index.htm>

O P s a h :

coming soon: cultural events list

výsledky hlasování o nejoblíbenějšího učitele: rozhovor s **Pavlem Drábkem**

erasmus socrates – Řecko podruhé /dan hrabina/

povídka ESCapu: OMYL /Jana Gajdošíková/

editoriál

ESCape - časopis i stejnojmenný klub -řešil otázky financování, ty se ale snad podaří vyřešit založením občanského sdružení a jinými metodami.
Doufáme, že budete trpěliví a tolerantní vůči našim experimentům.
ESCape vyzpovídal Pavla Drábka, anglickou studentku. Můžete si přečíst povídku Jany Gajdošíkové a aktuální reportáž z řeckých univerzit v Aténách a v Soluni.
Pěkné počtení přeje

dan hrabina

Coming Soon: Cultural events

Gypsywood Players:

The Bohemian Fairytale

(Matthew Nicholls)

Pokud jste zvědaví, co všechno může zažít Angličan v malé zemi ve „Východní Evropě“, přijďte se podívat.

Představení se uskuteční **23.**, **26.**, a **27. května** v divadle **Barka** (Svatopluka Čecha 36). Lístky na představení můžete zakupovat na sekretariátě anglistiky a na vrátnici FF.

Na koncert

Russian Street Band (Tomáš Pospíšil, rodina a hosté)

můžete zajít **5. května v 19:30** na **Leitnerku** (poblíž 2. zastávky od nádraží tramvaje č. 1 směrem do Bystrce).

11. května 2005 v 19:30 se na Staré radnici v Brně (Freskový sál) koná představení

Shakespeare's Loves

(A one-man performance of the Sonnets by **Sam Dastor**, a British film actor and a member of *Royal Shakespeare Company*).

Více informací se dozvíte na letáčcích na fakultě.

The most favorite teacher poll: results

The first five most favorite teachers at the English department are according to the poll:

Pavel Drábek, Matthew Nicholls, Jarmila Fictumová, Steven Hardy, and Milada Franková.

ESCape offers you the promised interview with Pavel Drábek:

ESCape. Překvapilo tě, že jsi zvítězil v soutěži o nejoblíbenějšího učitele katedry?

Pavel Drábek. To není nejlepší zpráva. Budu s tím muset něco udělat. Jistě. Koho by to nepřekvapilo? Tím spíš, že mám vždy na začátku obrovský úbytek studentů v semináři. Nikdy nevím, jestli za to můžu já nebo studenti (tzv. půlnoční bojovníci), kteří v 0:00:00 v den začátku registrace vyplní všechny formuláře. Jako by to byla nějaká loterie nebo televizní soutěž. Když pak z 65 studentů se dostaví do druhého semináře jen 5, o oblíbě u studentů zapochybuju. V tom ale asi nejsem na katedře sám...

ESCape. Kde jsi se narodil a vyrůstal? Kým jsi se chtěl stát, když jsi byl malý?

PD. Život mám monotematický, možná až příliš spojený s Brnem. Doufám, že ne fatálně. Snažím se to vyrovnávat předstíranými služebními cestami za hranice metropole. Když jsem byl malý, chtěl jsem být dospělý.

ESCAPE. co zrovna čteš?

PD. Z krásné literatury několik bakalářek a jednu diplomku. Jinak mám rozečtenou řadu knih už řadu let.

ESCAPE. Jaká by byla Tvoje vysněná dovolená?

PD. Někde, aby to bylo jako na starém čínském obraze: borovice - hory - voda. To je ale jen sen. Nakonec to dopadne jako kdysi na Vysočině, kam jsme s manželkou (tehdy ještě přítelkyní) zajeli na romantický víkend do Křesohlávek (nebo tak nějak). Penzion doporučil kolega Pospíšil a bylo to nádherné, až na jednu věc. Manželka to podává následovně: přijeli jsme na romantický víkend, do malého, útulného pokojíku, Pavel přistoupil k posteli, rozsvítil lucerničku s červeným stínítkem a zklamaně prohlásil: "Hmm, blbý. Slabá žárovka. Nedá se tady číst." Když to manželka vyprávěla před kolegy z katedry, ozvala se jedna paní lingvistka ve vsí vážnosti: "To je hrozný. Já si kvůli tomu na každou dovolenou vozím takovou malou lampičku se stovkou žárovkou."

ESCAPE. Jaký byl Tvůj nejšilenější zážitek?

PD. To není příliš zajímavé. Má být legrace.

Ale místo nejšilenějšího zážitku, co se mi stal, bych mohl říct nějaký příjemný, co se mi nestal. Dostal jsem jednou z neznámého čísla sms: "Franto, přijď zítřka. Budu doma, Ladka." Nechal jsem to být bez odezvy. Za pár hodin přišla další: "Franto, nechod. Nejde to, Ladka." Tak jsem odepsal: "Dobře, Ladko. Tak ja teda neprijdu, Franta."

ESCAPE. Jaké je tvé oblíbené jídlo?

PD. Lečo, i když jsem byl za tuto náklonnost dříve perzekuován. Na základní škole se nás učitelka ptala, co se vaří z papriky. Navrhl jsem oblíbené lečo a bylo to správně. Tato učitelka (jako ostatně řada dalších) mě ovšem zcela neprávem podezírala, že jsem ironický a myslím všechno jinak, než to říkám. Když jsem se jí pak zeptal, jestli ví, proč se lečo říká lečo, tušila právě takovou nějakou posměšnou zlotřilost a hrůzostrašně se postavila nade mne se slovy "Tak proč?!" Vyslovil jsem svou domněnku: "Protože ve leču je volačo." Dnes už by se nestalo, co se stalo tehdy, protože se většinou od fyzických trestů ustupuje. Tehdy jsem byl nejen za lečo, ale i za svou lidovou etymologii, která navíc utužuje federativní bratrství, pohlavkován. Od produktu z papriky mě to ovšem neodradilo.

ESCAPE. Na jakém filmu jsi byl naposledy v kině?

PD. Na Letci. Krásný americký film: obrovská a nákladná výprava na zcela nicotné téma s nulovou zápletkou. Je to o takovém titánském terminátorovi našich dnů: když něco nejde, tak to zkusím ještě jednou a dvojnásobnou silou.

ESCAPE. Co bys dělal, kdybys měl jeden úplně volný den?

PD. Uklidil bych si v kanceláři na stole. (Já teda ty volné dny mám, ale do toho úklidu se mně nechce.)

ESCAPE. Tvůj vztah k opicím?

PD. K opicím mám vztah výborný, vždyť jsou to nejbližší příbuzné lidoopic!

ESCAPE. Děkujeme za rozhovor.

ERASMUS-SOCRATES**Řecko podruhé**

V minulém čísle vyšlo v této sekci povídání Jana Hejrala o dojmech z pobytu v řeckých Aténách. Shodou okolností jsem se nedávno v Aténách ocitl a rozhodl se v krátkosti okouknout tamější situaci a také pořídít pár fotek. „Čistě náhodou“ se mi také v Soluni podařilo potkat brněnské studenty a prohlédnout si i tamější filozofickou fakultu v jejich doprovodu.

Aténská filozofická fakulta se nachází v mírně vyprahlém a poněkud zanedbaném prostředí přibližně 20-30 minut městskou dopravou od centra. Z horního patra budovy fakulty je pěkný výhled na okolní strmé kopce. Budova samotná je výškového typu vzbuzující dojem neukončenosti. Pohledový beton a strohost interiéru je ale vyvážena desítkami barevných plakátů, jejichž tisk je tu zdarma.

V přízemí se nachází splet' chodeb, ale posluchu vždy dorazíte do jejího centra, v němž se nalézá vždy plná studentská kavárna, jakýsi *multidomeček*, s přívětivou obsluhou a příznivými cenami.

Během svého krátkého pobytu jsem se ještě zaskočil podívat na studijní oddělení, z něhož by jistě všemi oblíbené paní Karasové vstávaly vlasy na hlavě. Studenti se k přepážkám tlačí a vládne tu pravý řecký chaos. Zaměstnanci studijního oddělení jsou vesměs příjemní a milí lidé.

V Soluni /Thessaloniki/, kde se nachází druhá partnerská univerzita, jsem nemohl vynechat proslavenou menzu, o které jsem toho tolik slyšel. Menza je totiž zdarma a nekontroluje se, zda jste student či ne.

V Aténách je tomu sice taky tak, ale údajně si víc hlídají, jestli na obědy chodí studenti a nebo někdo jiný. V Soluni si na obědy chodí také místní pankáči.

Výdejní okýnko je akorát tak velké, aby jím prošel tác s jídlem (okénka jsou dvě, tudíž i varianty jídla jsou dvě), osobu, která jídlo vydává není vidět. Kvalita jídla trochu odpovídá tomu, že je vydáváno zdarma, ale pokud má člověk hlad, s radostí se do jídla pustí. Menu bylo následující: rýže a zelenina (šlo jen těžko rozeznat jaká), jako příloha dvě veliké naložené kapie a několik černých oliv podezřele namodralé barvy, pomerančový džus; druhá varianta byla špagety v oranžovém tuku, příloha krouhané zelí a džus. První byla lepší.

Před fakultou na sluníčku polehávají psi všech možných druhů. Interiér i exteriér se velmi podobá svému aténskému protějšku: všude samé plakáty. Sem tam se tu objeví i vyzývavé symboly srp a kladivo naznačující názorové přesvědčení spousty řeckých studentů.

Brněnské studentky si stěžovaly na služby místní knihovny, kde se dá půjčit jen několik málo titulů naráz (asi tři) a většinou jen na krátkou dobu (dvou týdnů).

„Kulturní“ život je tu bohatý, každý den tu studenti musí řešit dilema, jít na akci a, b, c, nebo d, případně e?

Také okolí Soluně nabízí řadu možností na výlet - trojprstý poloostrov Chalkidiki s mnohými pamětihodnostmi leží hned „vedle“. Vzhledem ke své poloze v centru řecké Makedonie, se lze ze Soluně snadno dostat vlakem či autobusem do celé oblasti severního Řecka. Každý den odsud rovněž odjíždí autobusy i vlaky do Sofie a do Istanbulu, neboli Konstantinopole, jak město, 550 let po jeho dobytí Turky, Řekové stále nazývají.

Fotografie:

demonstrace k Řecku neodmyslitelně patří

sympatický pán na studijním

interiér filozofické fakulty v Aténách

kaféčko *multidomeček*

nekalá řecká konkurence našemu escapu

studijní

východ

suterén „fildy“ v Soluni

vysněné jídlo v menze

studentky Petra a Jana v Soluni

s SSSR na věčné časy

vstup na filozofickou fakultu /Soluň/

A Joke

An American tourist in London decides to skip his tour group and explore the city on his own. He wanders around, seeing the sights, and occasionally stopping at a quaint pub to soak up the local culture, chat with the lads, and have a pint of Guinness. After awhile, he finds himself in a very high-class neighborhood... big, stately residences... no pubs, no stores, no restaurants, and worst of all... NO PUBLIC RESTROOMS. He really, really has to go, after all those Guinness's. He finds a narrow side street, with high walls surrounding the adjacent buildings and he decides to use the wall to solve his problem. As he is unzipping, he is tapped on the shoulder by a London Bobbie, who says, "I say, sir, you simply cannot do that here, you know." "I'm very sorry, officer," replies the American, "but I really, really HAVE TO GO, and I just can't find a public restroom." "Ah, yes," said the Bobbie..."Just follow me". He leads him to a back "delivery alley", then along a wall to a gate, which he opens. "In there," points the Bobbie. "Whiz away,... anywhere you want." The fellow enters and finds himself in the most beautiful garden he has ever seen. Manicured grass lawns, statuary, fountains, sculptured hedges, and huge beds of gorgeous flowers, all in perfect bloom. Since he has the cop's blessing, he zips down and unburdens himself and is greatly relieved. As he goes back thru the gate, he says to the Bobbie, "That was really decent of you is that "British Hospitality?" "No" replied the Bobbie, with a satisfied smile on his face, "that is the French Embassy."

Povídka ESCapu
OMYL /Jana Gajdošíková/

Omyl

,Dnes večer v osm u Draka', četla na displeji svého telefonu a v paměti marně tápala po tváři či alespoň jméně, se kterým by číslo odesílatele mohla spojit. Ještě chvilku zadumaně přemýšlela, ale pak jen mávla rukou a telefon odložila.

Bylo na čase vstávat, ale při pohledu na zataženou oblohu se jí z vyhřátých peřin vůbec nechtělo. Uplynulo deset minut, než se konečně odhodlala, vklouzla do županu a zamířila do koupelny. Když v zrcadle spatřila svůj odraz, ušklíbala se. Krasavice nesmírná, pomyslela si a musela se zasmát. Voda jí jakžtakž vzpružila, ale chtělo to kafe.

Netečně pozorovala namodralý plamen a v myšlenkách zabloudila zpět k ranní zprávě. Nešlo jí z myslí, kdo to asi tak mohl být. Spletl se snad někdo? Ranní ticho prolomilo pískání konvice. Polekaně nadskočila jako dítě lapené při krádeži sladkostí. Voda. Co jen to chtěla. Aha, kávu.

Jeden dva doušky a cítila se mnohem lépe. Když usedla ke snídani, nemohla jinak, než opět přemýšlet o tajemném pisateli. Po chvilce si však začala připadat směšně. Stejně to byl omyl.

Vzala si časopis a ponořila se do čtení. Možná by mohla zkusit odepsat, prolétlo jí náhle myslí. Vzápětí však tuto alternativu odmítla a pokračovala ve čtení. Začínala být na sebe vážně naštvaná. Vždyť je to směšné! Připadala si jako patnáctiletá školačka a ne dospělá a hlavně rozumná ženská.

Zazvonil telefon. „Haló?!“

„Dnes večer v osm u Draka“, vytukával ospale na telefonu a nepříliš soustředěně přidal i číslo. Zpráva odeslána. Začínal pomalu klimbat, když mu telefon poskočil v ruce. Zběžně shlédl oznámení o doručení a už už to chtěl vymazat, ale něco ho zarazilo. Nevěděl přesně co a tak chvíli pozoroval displej telefonu jakoby čekal, že odpověď se mu zobrazí právě tam. A pak mu to došlo. Poslal to na špatné číslo. Hypnotizoval pohledem ty drobné číslice ve snaze vypátrat, komu vlastně patří. Po chvilce to vzdal a řekl si, že je to vlastně stejně jedno.

Koutkem oka zaostřil na budík. No jo, vstávat. Nechtělo se mu ani za mák. Zvláště v takovém počasí. Ještě deset minut, blesklo mu hlavou, spokojeně se otočil na druhou stranu a zavřel oči.

Přišlo mu to jako vteřina a budík už opět drnčel. S rozmrzelým výrazem vstal z postele a zamířila na záchod. Cestou popadl první časopis, co mu padl do ruky a usadil se na svém trůnu. Během chvilky se přistihl, že nevnímá nic z toho, co právě přečetl, ale v myslí opět hloubá nad ranním přehmatem. Uvažoval, komu tak mohl tu zprávu poslat. Třeba nějaké hezké ženské, i když při jeho štěstí to byl minimálně ošklivej chlap. Ani se nikdo neozval.

Potřásl pobaveně hlavou nad svými myšlenkami, ukončil kralování a po krátké ale osvěžující sprše se rozhodl, že v takový den jako je tento stejně nemá cenu nic dělat a vrátil se zpátky pod peřinu. Navýsost spokojen se svým rozhodnutím zavřel oči a pomalu oddychoval.

Pak najednou začal rukou šmátrat po telefonu a v další chvíli už vytáčel ono číslo. Nebyl si jist, co přesně od toho vlastně očekává, ale teď už to bylo jedno. Na druhé straně telefonu se totiž ozvalo: „Haló?!“

An interview with Sokrates Students studying at our department (There is no doubt about the usefulness of having a feedback)

Chloe Taylor arrived in Brno in February. She comes from Poole, Dorset, but studies in Plymouth. Currently, she is in her second year of her B.A. degree, which is called International Relationships - Social Justice and Human Rights. I met her in the second cycle course on Civil Rights and after one of the exhausting lectures we went for a cocktail to a nearby cafe.

What made you decide to study International Relationships?

I've always been interested in what is happening around me. Our world is getting more globalized and dangerous, so I wanted to understand it better.

So what are the career choices you consider when finishing your studies?

Definitely I'll take a year off when I finish the B.A. After that I'll continue with the M.A. Maybe I'll be working in some NGOs or United Nations is one of the possibilities.

Which subjects are you taking at Masaryk University?

Here at the English Department I have only the course on Civil Rights. You know, I had to sign up for things that are relevant to my degree and literature or films are not. Then I have other three subjects at FSS, e.g. Transitional Studies.

What do you think of the quality of the courses here?

It is definitely different. I have found the atmosphere more relaxed, which I like. Back at home I have to footnote my essays which is not required here. We also have to do a lot of referencing to books. You can't just google things. Here people seem relaxed about that.

And how do you find Czech students, their performance in the classes. Do you think they are lazy?

I really don't know. It's hard to tell. Not many people turned up today. Is that common in here?

It depends, when the course is interesting or when the teacher demands full attendance.

But generally, if the weather is nice in the evening ... Well, what impression do you have of Czech people?

The young ones are very friendly. The older ones, especially on trams, I don't find particularly nice. I'd say they get angry at me because I can't speak Czech. But when I was on the bus to Prague carrying a heavy bag, there was always somebody who offered help.

Where are you staying in Brno?

I am staying in Vinarky. It is very cheap, but the sink is moving and you have to hold the shower. In England, first year of your study you usually spend at the hall of residence, where each student has its own room. Six of us shared only the kitchen. But I could not choose the people I lived with. In the second year I could choose, and next year we are moving to a house, which is cheaper than living in the hall of residence.

Hmm. Interesting. Here it is the other way round. How does your ordinary day look like?

I've just started jogging with my friend in the mornings. Then I do some class-work, check my emails and then I just meet up with friends. Every weekend I go somewhere.

What places have you visited so far?

I've been to Prague, Salzburg, Vienna, Krakow, Berlin and this weekend I go to Southern Bohemia. The position of Czech Republic is great for travelling!

And what about Brno? What do you like here ?

I've grown to like it. There is not so many tourists like in Prague. It is more of the cultural experience for me. I like Czech bread and rolls and I love goulash.

On the other hand, what do you not like about being here?

When I arrived in February, the weather was awful. It was snowing and freezing. Now it is much better :o)) I think there is too much bureaucracy at the university and not enough computers. It is almost impossible to get to the internet at school. Maybe if you pay tuition as we do, there will be more money for the computers.

Thank you for the interview. /AS/

COURTESY: BIRDS&ANIMALS UNLIMITED

the monkey mirror for this month

© ESC